

mistettiin mainittuna vuotena 5,357 ja sotilas-lentokoneita 677.

V. 1929 kuljettivat lentokoneet Yhdysvalloissa 165,263 matkustajaa ja 7,096,930 paunaa postia sekä muuta tavaraa 197,538 paunaa. Lentokoneet kulkivat yhteensä 20,242,891 mailia.

Lupakirjalla toinnivia lentäjiä on 13,299 ja mekaniikkoja 8,901. Lentokouluja on 44 ja lento-opettajia 163. Kunnallisia ilmailukenttiä on Yhdysvalloissa 486 ja muita on 540. Valaistua ilmailureittiä on 10,183 mailia.

Nykyaikainen valtamerilaiva on kulkenut Atlantin yli neljässä päivässä seitsemässätoista tunnissa ja kuudessa minuutissa. Rautatiejuna on kulkenut 120 mailin tuntinopeudella; automobiili 231 mailin; moottorivene 93.12 mailin nopeudella ja lentokoneella on menty 368.8 mailin tuntinopeudella, joka on tähänasti nopein saavutus mitä ihminen on milloinkaan kulkenut maalla, merellä tai ilmassa.

Loistavista saavutuksistaan huolimatta ponnistelee ihminen edelleenkin väsymättömästi

nopeusrekorttien rikkomiseksi, usein pettymen mutta myöskin onnistuen.

Edistys liikenteen alalla on ollut suurenmoista.

* * *

Kulkuaitosten edistys merkitsee koko talous- ja yhteiskuntaelämässä tavatonta edistystä. Se merkitsee tuotteiden halvempuutta, tarpeiden suurenemista, elinehtojen paremmuutta ja työn suurempaa tuotteliaisuutta. Mutta vielä suurempia kuin nämä vaikutukset ovat ne muutokset, jotka liikennemullistus aikaansaa ihmisen itsensä yhteiskunnallisissa ja taloudellisissa oloissa ja käsitteissä.

Kulkuneuvojen edistykset tekevät vanhoilisten talousmuotojen syrjäyttämisen tarpeelliseksi ja välttämättömäksi. Liikennelaitoksien edistys on luonnonvoimain tapainen pakkolaki, jota vastaanhangoitteleminen kukistaa vastustajansa olkoonpa se sitten yksityinen liikeyritys tai kokonainen kansakunta, kukistuminen on molemmissa tapauksissa yhtä varma.

Marxin Lausuntoja Intellektuaaleista

Kirj. Jack Parnaek.

MUSTEKALA on onnitunut siitä, että kun sitä vastaan hyökätään, niin se laskee veteen musteankaltaista nestettä, siten samentaa veden. Sille löydetään vastaava olio intellektuaaleista, yhteiskunnallisia puoskareista, jotka yrittävät kapitalistista järjestelmää pelastaa paikkaamalla ja peittelemällä siinä olevia epäkohtia. Ileadän pääasiallisimpana toimintanaan on lasketella sekavia loruja jotka samentavat valistuksen vettä.

Marx oli häpeämätön poroporvarillisten intellektuaalien vihollinen. Tässä tulen kokoilemaan muutamia Marxin lausuntoja intellektuaalisista mustekaloista. Burke oli "ylystetty viisastelija ja imartelija. Ilettävä poliittinen kaupustelija. Liehakoitsija, joka Englannin oligarkian palkkaamana pelasi romantillista osaa Ranskan Vallankumousta vastaan — ai-

van samoin kuin hän Pohjois-Amerikan siirtolain palkkaamana esiintyessään liberaalina Englannin oligarkiaa vastaan, oli raakamainen ja auttamaton poroporvari."

Malthuksen hän sanoi olevan "kirjallisen varkauden mestari ja satiirikko." Macaulay oli "skotlantilainen inartelija ja kaunopuhuja." Cobden ja Bright eivät olleet muuta kuin "tehtailijoita, työläisten pahimpia vihollisia ja häpeämättöimpiä tekopyhiä, jotka taistelivat vapaakaupan puolesta ainoastaan sen vuoksi koska siinä oli tarjolla runsaita voittoja." Bentham oli "pahin filistealainen Jeremy Bentham, äitellä, koulumestariainen, yhdeksänentoista vuosisadan tyypillinen lipeväkielinen poroporvari; tavallaan porvarillisen typeryyden huippu."

Locke ei ollut muuta kuin "uusikaikaisen porvariston asianajaja. Tehtailijain asiamies

työläisiä vastaan, kauppiasluokan asiamies vanhanaikaisia koronkiskureita vastaan, finanssiaristokratian asiamies parhaita laatua." J. S. Mill oli Marxin mukaan "yhtä paljon kotonaan järjestömien ristiriitaisuuksiensa keskellä kuin hän tunsii olevansa Hegelin dialektiikan ristiriitaisuuksissa." Roscherista hän sanoi että hän "ei milloinkaan päästänyt tilaisuutta ohi puolustaa nerokkaita hourailijoita."

Napoleon III oli "keitetty lampaan pää, julkea kiristäjä." J. B. Say oli "tylsäpäinen J. B. Say, koonillinen tieteen prinssi, jonka ansiot olivat siinä että hän väärinymmärsi aikalaisensa, Malthuksen, Sismondin ja Ricardonin." Senior oli "törkeä taloustieteilijä joka asetti taloustieteellisen peruskäsitteen tilalle mairittelevia fraaseja."

Adam Smithistä Marx lausui: "Häneen sopii skotlantilainen sananlasku 'paljon pieniä yhdistämällä saadaan suuri', tämä sopii hyvin hänen henkiseen rikkauteensa. Sen vuoksi hän aina huolella välttää paljastamasta sen vähän alkulähdettä josta hän yrittää tehdä niin paljon. Useammasti kuin kerran hän on joutunut jättämään väittelyn kun hän on tuntenut joutuvansa paljastamaan edeltäkävijänsä." Arthur Young oli Marxin mielestä "tilastollinen lörpöttelijä, jonka maine on päinvastainen hänen ansioilleen."

Thiers oli "Napoleon I:sen historiallinen kengänkiillottaja, pikkuvaltion irvihamma, jonka järjen tilalla on luokkaennakkoluulot ja sydämen paikalla on ammottava tyhjiys. Hänen yksityiselämänsä on yhtä inhottava kuin hänen julkinen elämänsä on vihattavaa." Rumford, amerikalainen fyysikko, oli Marxin määritelmän mukaan "amerikalainen humbukimestari, aatelistutettu jänkki."

Tällaisia määritelmiä löytyy Marxin teoksissa lukuisasti senaikuisista intellektuaaleista, joita hän tavallisesti tapasi kutsua mustekaloiksi, ja joita he epäilemättä ovatkin. Tällaiset ainekset sotkevat senkin vähän selvä-

piirteisyyttä mitä työväenluokan keskuudessa kasvaisi.

Heidän sekavat määritelmänsä sangen useasti vievät työläiset harhaan, sivuun siitä mihin he ovat pyrkimässä, selvältä luokkataistelun tieltä he kuljettavat työläiset luokkarauhan satamaan. Tällaisia intellektuaaleja on ollut aina olemassa ja niitä on meidänkin päivinämmen enemmän kuin tarpeeksi. Työläisillä on taipumusta uskoa heidän kauniita puheitaan ja mairittelevia esityksiään, mutta aina niistä paljastuu petos.

Amerikan työväenliikkeen historiassa on monta surullista esimerkkiä tällaisten intellektuaalien aiheuttamista sekasotkuista, heidän mustekalamaisesta toiminnastaan työläisten luokkakäsitteiden hämärtämisessä.

Mustekalojen aika ei ole vielä kukaan ohi Amerikan työväenliikkeessä. Tulevaisuudessa niitä tullaan tapaamaan entistä enemmän meidän joukossamme. Amerikan yhteiskuntataloudellinen tilanne on kehittymässä siihen suuntaan että keskiluokasta irtautuu tätä intellektuaalista ainesta ja sillä ei ole muulle turvaa kuin työläisten johtamisella tehdä elämänsä.

Amerikan koulut ovat tulvillaan tätä ainesta. Siellä he oppivat porvarillisen ideologian kaavamaisesti ja sitä he tulevat työläisille tarjoamaan, mutta vasta sitten kun he huomavat että kaikki paikat ylhäälläpäin ovat täynnä. Silloin me joudumme näiden mustekalojen uhriksi.

Meillä on ainoastaan yksi keino puolustautua heidän hyökkäyksiään vastaan. Se keino on meidän omakohtaisessa valistuksessa — luokkavalistuksessa.

Valistakaamme itseämme ja valistakaamme toisia. Silloin kun meillä on luokkarajat selvillä ja yhteiskuntataloudellisen elämän tuntemus, niin mitkään mustekalat enempää kuin pirunkalatkkaan eivät meidän toimintaamme luokkamme vapauttamiseksi voi estää eikä harhaan johtaa.

